

Venstre har diskuteret den her situation? Har man ikke en holdning til det? Den ene rapport er jo færdig, og den kan man meget klart læse igennem, og den siger, at man skal gå fra de her 82 retskredse i dag til 25 retskredse, og der må man vel have en holdning om, hvorvidt man ønsker en centralisering, som dét vil være udtryk for, eller en fortsat rimelig grad af decentralisering, som det store tal er udtryk for.

Ønsker man færre rets- og politikredse, som regeringens minister på området ønsker, eller ønsker man det ikke?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Peter Skaarup sad nede på sin plads, da jeg holdt min ordførertale, og han så ud, som om han var vågen. Men det har han åbenbart ikke været.

Jeg udtalte mig på Det Radikale Venstres vegne: Vi er dybt optaget af disse problemer, og hvis hr. Peter Skaarup vil gøre sig den ulejlighed at læse min tale, når den bliver trykt, kan han undgå at stille flere spørgsmål. Jeg vil ikke læse den højt én gang til, for det var Det Radikale Venstres synspunkter, jeg udtrykte, og ikke andres.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Der er fordele og ulemper ved den nuværende byretsstruktur med flere enheder, nøjagtig som der vil være fordele og ulemper forbundet med at reducere antallet af byretter, som det foreslås i betænkningen fra domstolenes Strukturkommission.

Fordelene ved mange enheder er, at de fleste borgere bor forholdsvis tæt ved den lokale ret. Det kan have en betydning for borgernes oplevelse af et stærkt og sammenhængende nærmiljø og for lokalrådets oplevelse af identitet og fællesskab. På den anden side giver det en række problemer, at mange af disse enheder er meget små med kun 1 eller 2 udnævnte dommere og et mindre antal juridiske og administrative medarbejdere.

Det vil gøre det meget vanskeligt for disse byretter at løfte de opgaver, som er foreslået af Retsplejerådet, nemlig at byretterne skal være første instans ved alle civile sager, og at der skal skabes mulighed for at behandle civile sager kollegialt, det vil sige med flere dommere.

Der kan også være nogle retssikkerhedsmæssige problemer ved en alt for tæt tilknytning mellem dommerne og de personer, som er involveret i konkrete sager.

Hertil kommer, at det også må indgå i overvejelserne, hvordan vi mest effektivt anvender de offentlige ressourcer på dette område. Det kan jo godt være, at vi kan finde andre områder, hvor der er mere brug for de ressourcer, vi kan spare på en ændret domstolsstruktur. Derfor vil Enhedslisten gå positivt ind i de fortsatte drøftelser af betænkningens forslag, uden at vi på nuværende tidspunkt vil lægge os fast på, hvor mange byretter der skal være.

Vi er enig med regeringen i, at det vil være fornuftigt at lytte til resultatet af den høringsproces, som nu er igangsat. I den diskussion vil Enhedslisten lægge særlig vægt på, at nogle af de retshandlinger, som almindelige mennesker relativt ofte har brug for, bliver anbragt så tæt på borgerne som muligt. Det kan bl.a. dreje sig om tinglysning, fogedret, skifteret m.v.

I forhold til spørgsmålet om antallet af politikredse er Enhedslisten egentlig rimelig græskkatolsk. For os er der to ting, som er helt afgørende; for det første, at borgerne ikke skal rejse langt for at få ordnet almindelige mellemværender med politiet såsom f.eks. pasudstedelse, og for det andet, at borgerne, hvis de har brug for det, kan få hjælp fra politiet inden for en overskuelig tid. Men derudover er vi til fald for gode argumenter, og dem vil der forhåbentlig komme mange af i den diskussion, som forestår.

Ole M. Nielsen (KRF):

Ja, hvordan den græskkatolske kirke har det med retssystemerne, det må jeg indrømme at jeg ikke helt har styr på. Til gengæld tror jeg, fru Elisabeth Arnold har helt ret i, at antallet af rets- og politikredse i Danmark ikke er nedfældet på Sinaibjerget; det tror jeg så til gengæld er nogenlunde sikkert. Der kommer jo sådan flere gode vinkler ind.

For mig at se er der mere regionalpolitik end retspolitik i den debat her, og der er da i hvert fald udelukkende retspolitik i det forslag til vedtagelse, som jeg er medforslagsstiller til sammen med hr. Peter Skaarup; det var selvfølgelig også derfor, jeg sagde ja til det. Skulle vi til at lave retspolitiske vedtagelser sammen, kan det jo godt ske, vi fik større vanskeligheder, men det kunne da selvfølgelig være en øvelse værd en gang.